

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק י"ח, מטות-מסעי – פ' פינחס-מסעי ובין המצרים

	מטות	מסעי	מטות-מסעי מחוברות	פינחס בתוך בין-המצרים
		תוכן הסדרה מרמזו בשמו אשר יקראו לו ע"פ מנהג ישראל	נתינת כח מיוחדת שהעבודה דמטות ומסעי יהיו קל יותר ובאופן נעלה יותר	נתינת כח על החיבור בשלימות דמטות ומסעי*
1	ב' תוארים לשבטי ישראל	מָטָה – ענף קשה	שבט – ענף טרי ורך	
2	החילוק בין התוארים	כשהענף נחתך, ואין לו יניקה מהאילן, נעשה חזק וקשה.	כשהענף עדיין יש לו יניקה מהאילן (או מחובר לו), נשאר רך.	
3	בהנמשל, אצל בני" – נשמות שמושרשים באילנא דלעילא	בגלוי אינם קשורים במקורם, ובכללות נשמה כמו שירדה בגוף ונה"ב, ונתגשם, וכאילו נפרד מאילנא דלעילא.	נשמה שמחובר באלקות בגלוי, בביטול ודביקות לאילנא דלעילא, ובכללות הנשמה כמו שהיא למע'.	
4	שם הפרשה בעבודת ה'	פ' מטות (העבודה) – הנשמה כמו שירדה למטה, ונפרד מהמקור.	פ' מסעי (השכר) – העלי' שאחרי וע"י הירידה. בתחלה היתה בבחי' "עומד" – במדוה"ג, וע"י הירידה (מטות) נעשה מסעי – מהלך, עלי' באין ערוך.	שגם הירידה (מטות) הוא (מסעי) ע"פ ה', שכך הוא רצון ה', וזה נותן עידוד וחיזוק בהעבודה
5	בפרטיות, בכל פרשה יש הירידה, והשכר והעלי' שאח"ז	<u>עבודה</u> : תוקף העמידה, כמו מָטָה, להתגבר על הגוף ונה"ב, ולא להתפעל מההעלמות והסתרים. <u>השכר</u> : בחי' מָטָה, שמגיע לו תוקף וחיזוק משרש הנשמה, איתן שבנשמה	<u>עבודה</u> : מסעי מרמז על מסע הנשמה מלמע' למטה, וצ"ל העבודה דמסע ועלי', <u>השכר</u> : ע"י העבודה דמסעי מקבלת הנשמה עלי' באופן דהילוך.	הכח מפינחס: אם זה מגיע ממציאיותו, א"א להיות תמיד בתוקף, אבל כשזה ע"ד פינחס – מס"נ** שיוצא ממציאיותו – לא נוגע מצבו ואפשר לעמוד בתוקף.
6	הקשר לבין המצרים: ירידת ושכר הנשמה, מצד הירידה בזמן הגלות	בזמן הגלות שיש העלמות והסתרים, והם בבחי' מָטָה (לא רואים הדביקות) – צריכים תוקף מיוחד (מָטָה) להפוך חשוכא דגלות לנהורא. והשכר הוא שזה מגלה תוקף הנשמה – מָטָה (יותר מזמן הבית ויותר מנשמה למע'), ובאופן דמסעי – הליכה.	בזמן הבית ראו אלקות בגלוי, והיו בבחי' ביטול ודביקות לאלקות, עבודה באהו"ר, והיו בבחי' שבט, ולא הי' צורך לתוקף מיוחד, ולכן לא (הי' השכר ש)נתגלה האיתן שבנשמה.	הכח מפינחס: כשעושה עבודתו במס"נ (כפינחס), יוצא מגדר נברא, ונעשה חד עם העצמות, ואפשר שהנשמה (בגלות) יגיע <u>לתוקף הנשמה</u> (מסעי), וגם נעשית שלימות הבריר וזיכוכ שעי"ז אפשר שיאיר למטה (מטות).

* ויש להוסיף שכשי"ז בתמוז (וט' באב) חל בשבת נעשה אתהפכא, והפכתי אבלם לששון, ובפרט ששבת בכלל הו"ע אתהפכא, זה מקיל על העבודה דמטות ומסעי הנ"ל, ובפרט כשקוראים פ' בלק, שכ' ויהפך ה"א לך הקללה לברכה, וע"י בלעם תכלית ההיפך דקדושה.

** ובפרט כשקוראים בלק ב"ז בתמוז (התחלת בין-המצרים), ששם מסופר מעשה המס"נ שלו.